in iſulis: et ſcopulis maris: et vocatur napta. Cui⁹ tres
modi ſunt. eſt eni quoddam ſubalbidum: ⁊ quoddam
ſubrubeum tenue: ⁊ aliud groſſum ſubnigruʒ. Subal
bidum vero eſt melius aliis. Subrubeum eſt poſt il-
lud. Aliud vero poſtea. Et eſt aliud qđ fit ab arte: ⁊
modus operationis eius eſt. Accipe ex lateribus anti
quis multe antiqtatis: ⁊ ꝓprie factis ex terra rubea:
⁊ cōminue eos in fruſta: ⁊ accende ſuper eos ignē car
bonum ſine fumo vſqʒ dum inflāmentur: ⁊ rubeant.
Deide ſubmerge eos ī cōca plena oleo de alchibil:
aut oleo antiquo claro. vſqʒ dum imbibantur imbibi
tiōe vltima: ⁊ pone in cazolis: ⁊ permitte exſiccari per
ſe: poſt illud cōminue eos cōminutione vltima: ⁊ po-
ne in cazola: ⁊ ſigilla orificiuʒ cazole cū orificio elem
bici. ⁊ ſigilla cum luto alchimiſtarum. ⁊ pone in forna
ce: cuius ignis ſint prune: ⁊ coquatur vſqʒ dum diſtil
let oleum: et tu ordinabis vas ſub roſtro elembici in
qđ fluat oleum. Deinde reconde illud: et ſtringe orifi
cium vaſis in quo recondis: ⁊ adminiſtra vbi oportʒ:
et quanto antiquius tanto melius.

¶ Joannis nazareni filii Meſue grabadin medici-
narum vniuerſalium explicit.

¶ Particularium autem medicinarum cum dei auxi
lio librum incipiemus qui eſt ſequens.

¶ Oleū philoſophoꝝ ē magne efficacie. ⁊ virtutis: ⁊ dnominat
a philoſophis oleū de laterib⁹ ⁊ ſoluʒ a qbuſdam habet in vſu.
⁊ ibi magiſtralr ꝓparatū reperit. ⁊ modus ꝯpōnis eſt. naʒ recipiū
tur fruſta parua antiquoꝝ lateꝝ ignita. ⁊ pluries extinguunt in
oleo oliuaꝝ. demū pdicta fruſta cuʒ oleo ad alēbicū ponunt ſic
diſtillādo. ⁊ oleū diſtillatū qđ eſt ſubtiliſſimū in cōplexione ⁊ vtu
te. ⁊ ponitur cum oleo balſami: ⁊ habet ꝯſiles operationes ⁊ ſe-
pe loco ei⁹ aſſumimus tale oleuʒ. ¶ Et hic eſt finis duodecime
diſtinctionis ⁊ toti⁹ antidotarii Meſue.

¶ Explicit expoſitio Chriſtofori Georgii de honeſtis de flore
tia ſuper antidorario Meſue.

Somni prouocatiuum.
In catarro frigido
Pro catarro calido
Pro epilepſia.
Pro alienatione
Sternutatoria.
Cordiale.
In dolore auris.
Epaticum.
Pro colica.
Diſſinteria.
Suppoſitoria acuta.
Peſtilentie.

¶ Seqt ď ſaccellis caputpurgātiis epithymatib⁹ ⁊ cliſterib⁹.

Saccellum capitale in

calidiſtate nō multū intenſū. ℞. floꝝ roſaruʒ:
florum camomille ſticados: maiorane: macis:
nucis muſcate: calamenti: thuris: gariofilo-
rū. añ. ʒ. iii. fiat puluis ſubtiliſſimus. ⁊ in pāno
lineo fiat ſacculus rotūd⁹: ⁊ calefiat ad fumū
thuris: aut croci: aut cinamomi: ⁊ ieiuno ſtōa-
co ponat ſup caput. ⁊ eſt ꝯueniēs ad deſiccandū maťias catarra
les deſcendētes ad partes gutturis ⁊ pectoris. Et eſt calefactiuū
male ꝯplexiōis frigide cū maťia ⁊ ſine materia: ipſi⁹ capitis p̄miſ
ſa aliquali euacuatione. ⁊ tale ſaccellum multum eſt in vſu. nam
inter alios duos tenet medium.

¶ Saccellum aliud capitale intenſioris caliditatis ꝗ̄ ſupradi-
ctum. ⁊ eſt magis ꝯueniēs in paſſionib⁹ capitis de materia mixte
frigiditatis. vñ confert his q in ſomno ꝓfundant. ⁊ apopleticis
p̄miſſa euōne corporis ſi eſt poſſis. ℞. roſaꝝ: floꝝ camomille: ſti-
cados: maiorane: nucis muſcate: pipis nigri ⁊ lōgi. Nigelle iunipi
añ. partes eq̄les. qdam addūt de fimo colūbino. ⁊ eſſet cōueniēs
in catarro groſſo ⁊ multū frigido: illū ſubtiliādo reſoluēdo ⁊ de-
ſiccādo. fimus colūbin⁹ aſcēdit ad gradū tertiū caliditatis.

¶ Saccellū aliđ capitale ad aliqualē tendēs frigiditatē ꝯferēs
catarro ſubtili calo. vnde ꝯfert ad malā ꝯplexionē calidā capitꝭ:
⁊ ad ſuperfluas vigilias a tali mala ꝯplexiōe ꝓuenientes: vel a fleg
mate ſalſo fluido ⁊ ſubtili. ℞. roſaruʒ: floꝝ camomille: ſticados:
nucis muſcate: violaꝝ: florum nenufaris: corticū citri: myrti: ſan-
daloꝝ vtriuſqʒ corticū papaueris albi. añ. partes eq̄les. fiat ſac-
culus. ⁊ fiat ſuffumigatio cū thure: ⁊ aq̄ roſarū. ¶ Inunctio ad
caput in p̄ncipio alienatōis in febrientibus acute. Recipe ſucci la
ctuce vel ſemperuiue. ℥. vi. olei roſati recenter facti. ℥. ſ. alias. ʒ. iiii.
aceti paꝝ. miſce: ⁊ pecia madefacta in eo ponat ad frontē. Item
inunctio poſita ſup̄ in ſirupo ď papauere. Itē vnguētū populeon
¶ Sternutatoria q̄ cōiter ſunt in vſu: fiunt ex elleo albo pulueri
zato vel ex pipe nigro attracta p nares in parua q̄ntitate tn̄.

¶ Caputpurgia que cōiter ſunt ī vſu. ⁊ p̄mo leue fcm̄ ex aqua
ſanſuci diſtillati ſub actuali caliditate p nares attracta: forti⁹ vero
fit ex ſucco radicū ſicle. i. bliť. ⁊ iſtđ ē ſatʒ acutū ⁊ mordificatiuū.
attrahit. n. materias flegmaticas ꝯtentas in capite ⁊ cerebro pp
caliditatē ⁊ acuitatē q̄ eſt in cortice extriſeco. forti⁹ vero ⁊ tertio
fit ex ſucco ciclaminis. i. panis porcini. ⁊ eſt acutiſſimuʒ valde: ⁊
due aut tres gutte ſufficiūt ad hoc capite ad poſteriora declinā-
te ꝓpter eius acuitatē aut mordicationē. Et ſi duo licinia ſubti
lia lōgitudinis triū digitoꝝ ex ipo in narib⁹ imponant ſtati ſter
nutatōeʒ ꝓuocant cuʒ euōne viſcoſitatū acetoſarū ⁊ flegmatica
rum in copia magna q̄ longo tpe durāt. Eſt ⁊ aliud ſternutato-
rium ſiue caputpurgiū mediū in ṽtute inter illa iam dicta aď vi
tis. Et nota regularit operando ſp debent fieri ſtomaco vacuo
exiſtēte a cibo ⁊ mūdificato corpore cū medicina ſolutiua.

¶ Pomū odoriferū ꝓ tpe peſtilētie ſpāliter adinuentuʒ ⁊ p̄nci
palr. ℞. laudani. ʒ. i. ſ. Storacis liqde. ʒ. iii. beben albi ⁊ rubei.
roſarū rubearū. añ. ʒ. iiii. myrre: folioꝝ rute gariofiloꝝ. añ. ʒ. i. ſ.
ſandaloꝝ alboꝝ rubeoꝝ ⁊ citrinoꝝ. añ. ʒ. iii. cāphore. ʒ. ii. ligni
aloes: calami aromatici: ſucci valeriane. ana. ʒ. i. ſ. muſci: ambre.
ana. ʒ. ſ. corticum citri. ʒ. i. Confice cum aqua roſata. ⁊ ſucco bu
gloſſe vel meliſſe cum modico muſcilaginis factis pulueribus de
oibus ſupraſcriptis. ⁊ bene incorporatis vt decet.

¶ Diſtillatio olei bulliti ī cepe ꝯcauo: olei dico ď amigdalarū ama
ris ꝯuenit dolori auris fcō a cā frida viſcoſa vel frigida vētoſa. ⁊
anodinū ibi ꝯueniēs ē diſtillatio pīguedis pulli cū modico croci

¶ Epythima cordiale tēperatū ꝯuenit in debilitate ṽtutis vita
lis cor p̄ncipalr ꝯfortādo ſpūs puros ac claros faciēdo caliditateʒ
ſuperfluam remittēdo. ⁊ maxime in diſpōnibus peſtilētie ⁊ vene-
noſis: ⁊ in febrientib⁹ febrib⁹ acutis itenſiue caliditatis. ⁊ vſus ei⁹
ďbet eē p̄miſſa euōne ꝯuenienti. ℞. aq̄ bugloſſe: meliſſe. añ. ℥. iiii.
aque roſate. ℥. viii. vini albi odoriferi. ℥. ii. ſandaloꝝ alboꝝ ⁊ ru
beoꝝ. ana. ℥. ſ. roſarum: coralloꝝ rubeoꝝ: corticū citri: beben
albi ⁊ rubei: ſirici tincti in grana: oſſis de corde cerui. ana. ʒ. i. cro
ci: cinamōi: gariofiloꝝ xiloaloes. añ. ʒ. ſ. ābre. ℈. i. Et qdā addūt
modicū muſci: ſʒ nō eſt ꝯueniēs ī diſpōne febrili. miſce. ⁊ cū pāno
tīcto in grana ſub tepida caliditate ponit ſup̄ mamillaʒ ſiniſtram.

¶ Epythima cordiale frigidū magis ꝯueniēs in febrib⁹ intēſi
ue calidis ⁊ venenoſitatibus. ℞. aquarū bugloſſe: meliſſe: endi
uie. ana. ℥. vi. aq̄ roſate. ℥. v. roſarū: coralloꝝ: corticū citri: oſſis de
corde cerui: ſirici tincti in grana. añ. ʒ. i. croci: cinamomi: gariofilo
rū xiloaloes. ana. ℈. i. cāphore. ℈. ii. miſce ⁊ vtere vt ſupra.

¶ Saccellū cordiale ꝯueniēs in ſupraſcriptis diſpōnib⁹. Reci
pe ſandaloꝝ alboꝝ: ⁊ rubeoꝝ. añ. ʒ. ii. Floꝝ bugloſſe: boraginis:
meliſſe. añ. ʒ. i. beben albi ⁊ rubei. corticū citri: ſirici tincti in gra
na: oſſis de corde cerui. ana. ℈. ii. croci: cinamōi: gariofiloꝝ: xilo
aloes: ana. ʒ. ſ. ambre. ℈. ſ. Et qdam addunt modicū muſci. fiat
puluis ſubtiliſſimus. Et iponat in ſirico tincto in grana ad for
mā ſaccelli. ⁊ tale ſaccellū cū infuſione aq̄ roſate: ⁊ vini odorife
diuti⁹ pōt retineri ſup cor: ⁊ tale ē magis ꝯueniēs tuſſiētibus: ⁊
habētibus pect⁹ ſtrictū regularit operādo ꝗ̄ epithymata.

¶ Epithyma. i. epaticū ꝯueniēs ſuperflue calefactiōi poſt corpo
rū euacuationē ⁊ ante cibi aſſumpiōeʒ. ℞. aque endiuie. ℥. x. aq̄
roſate. ℥. iiii. aceti vini albi. ℥. i. ſandaľ. alboꝝ ⁊ rubeoꝝ. añ. ℥. ſ.
roſarū: coralloꝝ: ſpodii. ana. ʒ. i. miſce: ⁊ fiat epithyma cū panno
lineo. Vtimur tn̄ quādoqʒ poſt ſuperfluā calefactionē epatis hoc
vnguēto p̄miſſo epithymate: ⁊ facta cōdecēti abſterſione. Reci
pe olei violati multotiēs cū aqua endiuia abluti. ℥. ii. aceti: vini
albi. ℥. ſ. ſucci lactuce. ℥. i. ſandaloꝝ alboꝝ. ʒ. i. roſarū: coralloꝝ:
ſpodii. ana. ʒ. ſ. fiat vnguentū molle cū modico cere. ¶ Cliſtere
aūt ꝯueniens epilepſie: apoplexie: torture oris. ⁊ ſpaſmo: ac para
liſi factis a materia frigida. Recipe aniſi. feniculi. ameos: cartami:
cētauree: floruʒ camomille: agarici. añ. ʒ. ii. vſqʒ ad quartuor. fiat
ďcoctio ſufficiēs: ⁊ colature addat ierepigre. ℥. i. mellis ꝯmunis
℥. ii. benedicte. ℥. ſ. olei cōis ⁊ ſalis q̄ntum ſufficit. Et quandoqʒ
loco agarici aſſumim⁹ de turbith. ⁊ cū querimus magis acuere

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf
urn:nbn:de:hbz:061:2-193437-p0156-6
DFG

predictum cliſtere vigorando in decoctione ponimus quãdoq; a.ʒ.iij.de pane porcino. Et q̃nq; addim⁹ decoctioni.ʒ.i.collogn tide.ſ; hoc iudicio periti medici delinq̃tur ſm neceſſitatẽ.

¶ Cliſtere ꝯueniens in colica a flegmate viſcoſo vẽtoſato. ℞. decoctõis biſmalue:floꝝ camomille:aniſi:feniculi:ameos. car ui cartami:centauree:paritarie.ana partes eq̃les:yerepigre:bñdi cte.ana.ʒ.i.mellis cõis.ʒ.i.ſ.olei cõis.⁊ ſalis q̃ntũ ſufficit. Et q̃ñ q̃rim⁹ maiorẽ eũonẽ; addim⁹ p̃dicto cliſteri agarici.ʒ.ij. ⁊ loco olei cõis ponim⁹ oleũ camomillinũ:anetinũ vel rutaceũ. Et q̃ñ q; loco bñdicte ponimus electuariũ induz vſq; ad.ʒ.ſex.

¶ Cliſtere vltimũ magiſtrale in ꝓceſſu colice a flegmate vẽto ſato. ℞. aniſi:feniculi:floꝝ camomille:ameos:cimini carui: ſemi nis aneti añ.partes eq̃les.ꝯtundãt.⁊ fiat decoctio in ciatis tri bus olei cõis:⁊ ciatis trib⁹ aq̃ fontis vſq; ad ꝯſumptiõẽ; p̃dicte aq̃ ⁊ fcã expreſſiõe imponat p̃dictũ oleũ.⁊ eſt optimum.

¶ Suppoſitoriũ ſatis acutuz fit ex melle ⁊ bñdicta.ana partes equales:vel ex yera ſalis gemma modicũ. acutius vero fit ſi ad dat.ʒ.i.agarici vel de turbith: cũ querim⁹ aliqualẽ eũonem hu moꝝ flegmaticoꝝ. Acutiſſimũ vero fit ſi addat.ʒ.i.collogntide. pro ruſticis vero fit ex ſtercore muris puluerizato cum melle cõ muni ⁊ modico ſalis.

¶ Ultimũ ſuppoſitoriũ valens in tenaſmone quo oꝫ vti cum filo vt poſt medietatẽ hore extrahat. ⁊ vt marie valet in diſſen teria ꝓuocãdo ſomnũ ſenſuz obtũdẽdo. ℞. corticũ thuris:myr re:gũmi ara.mumie añ.ʒ.iſ.opii.℈.iiii.Et cũ vitello oui.⁊ melle violato fiant ſuppoſitoria.

¶ Sequit tractatulus valde vtilis de aqua ordei. ⁊ de modo faciẽdi ptiſanã ſcđm cõem modum practicantiũ.

AQuam ordeaceam dili

genter ⁊ cõmode ꝯponere volenti pauca hec ꝑus annotãda ꝓpono. Primũ aq̃ electionez. Scđz ordei quoq; electõez. Tertiũ an ordeũ ĩ decoctõe poſitũ fractũ eſſe debeat. Quartũ vtr̃ ordeũ d̃pilatũ eẽ debeat. Quintũ qualis oꝫ eſſe proportio aque ad ipm ordeum. Po ſtremum ad quã partẽ reduci debeat ipſa aqua ordei.

¶ Ad p̃mum igitur.fontium aquas eligendas eſſe cenſeo. q̃ñ aliis p̃ſtant aq̃s. Longeq; a doctorib⁹ noſtris extollunt ⁊ mari me a domino Meſue. Nec non a principe noſtro Auicẽna ſcđa p̃mi.aqua tamen padi etiam optima eſt.

¶ Ad 2ᵐ ſcire debes ꝙ ordeuz illđ eſt meli⁹ ꝙ citius ĩtumeſcit cũ in aq̃ infuſuz ſteterit teſte Galieno nr̃o ꝑgameno p̃mo regi mis acutoꝝ ꝯmẽto nono.nã faciliorẽ decoctionẽ arguit.

¶ Inſup ordeũ oꝫ eſſe mediũ ĩter nouum ⁊ antiquuz: ſup quo nõ ceciderit aliq̃d de odõre corrupto ⁊ extraneo. fueritq; ſerua tuz in loco aeris liberi. nec nõ etiam maturitate ſua perfectum.

¶ Sed dubitares vtruz ſit melius an groſſum vel ſubtile. Di co ꝙ groſſuz meli⁹ exiſtimat per Azarauiũ viꝫ laude clariſſimũ. verũ teſte Meſue ca. đ aq̃ ordei ſubtile ordeũ iudicat eẽ meli⁹.

¶ Ad hanc igr̃ tollendã ambiguitatẽ. Dico breuit ꝙ in aqua ordei multã vel paucã humectationẽ q̃rere poſſumi⁹. Qꝫ ſi pau cã humectationẽ q̃rim⁹ ſubtile ordeũ. magis groſſo eligendũ eẽ cenſeo. Si ṽo maiorẽ q̃rimus humectatiõez groſſum certe me li⁹ erit q̃ꝫ ſubtile.q̃ñ ordeũ groſſuz humidius eẽ videt in ꝯple xione.qđ argui põt ex ei⁹ groſſitie ⁊ corpulentia. hec de ſecũdo.

¶ Ad tertiũ ꝙ ordeũ frãgi debeat pꝫ per dñm Iſaac ĩ dictis ſu is particularib⁹ vbi ait. Cõfrangat ordeũ. Et ꝑ Azarauiũ libro xvi.dicentẽ molatuz vel piſtũ ſit ordeũ in lapideo mortario. In eadẽ eſt ſentẽtia dñs Halicbas tertio theorice. In ꝯtrariũ autẽ eſt Auẽzoar dicẽs.q ordeũ frangũt longinq nempe a via verita tis ſunt. Siĩr Auerrois colliget q̃nto. ¶ Ad hãc dubitationeꝫ tollendã ſcire debes. Qꝫ ſi ordei aquã magis nutritiuã facere vo lueris q̃ꝫ medicinalẽ ſiue alteratiuam.ordeũ accipias ꝯfractum. quoniã magis de eius ſubã in aquã ingredit. Si ãt aquã mim⁹ nutritiuã.magis ṽo medicinalẽ atq; alteratiuã abſterſiuãq; opta ueris ordeũ ebullire facias ĩtegrũ. vnũ tamẽ ſcito ꝙ cuz nõnulli doctores ordeũ frãgi p̃cipiunt ꝙ rumpat minime ĩtelligũt. ſed qđ piſtet ita vt cortex ab eo ſeparet. ⁊ hoc mõ ĩtellexit Iſaach.

¶ Ad quartũ cum querit vtrũ ordeũ debeat depillari: vel nõ. Dico ꝙ ſi multam queris abſterſionẽ ordeũ debes cũ panno aſ pero leuiter fricare. Si vero ordeaceã h̃re volueris ad ſitiz mi tigandã aſp̃itatẽq; leniendã.nec nõ ĩflammationẽ extinguendaꝫ ordeuz ab vtroq; cortice ĩtegre mundũ habeas: ſicq; multomi mus abſterſiua erit. Uerũ hec ordei aq̃ magis humectat pect⁹ ⁊ pulmonez lenit.et p̃cordia humectat. Prima tñ abſterſionis cã multo plus abluit.⁊ oppilões aperit q̃ꝫ hec ſecunda.

¶ Quantũ ad q̃ntũ qualr ſit aq̃ ꝓportio ad ipꝫ ordeũ. De hoc varias opiones ĩuenio. Nã tertius eſt p̃ncipis p̃ma quarti.capi tulo ꝓp̃o.aquã debere eſſe vigecuplã ad ipſum ordeum.ſ.aque partes.xx.⁊ ordei partẽ vnam. Idẽ aſſerit ipſe meſue. In eadem eſt ſentẽtia Auerrois colliget q̃nto. Halicbas ṽo iſtis ꝯtradicere videt. Nam q̃nto Theorice docet nos accipe vnã ordei ptẽ. ⁊ aq̃ tres. Iſaach aũt in particularib⁹ dietis decẽ partes aq̃. ⁊ or dei vnã accipe iuſſit. Et Auẽzoar partes aq̃.v.ordei vero vnã.

¶ Ad hec dici põt ꝙ ſi aquã ordei multũ humectatiuã lauati uã nec nõ ĩfrigidatiuã adamaueris illã facere potes per multaꝫ aque q̃titatem ⁊ ordei paucam:⁊ ẽt per breuẽ decoctionem.hec aq̃ nempe optima erit his q luxurioſi ſunt. nam illoꝝ calidita tem repꝛimit. Qꝫ ſi magis abſterſiuã nutritiuãq; ſeq volueris cuꝫ maiori fiat ordei q̃titate:⁊ aq̃ minori lõgioriq; decoctione. Sa ne doctores p̃dictos diſcordes fuiſſe arbitror ob corpoꝝ febricit tantiũ diuerſitatẽ:nec nõ climatũ ſiue regionũ etatũq;. quẽlibet tamẽ illoꝝ verũ dixiſſe exiſtimo. Moderniores tñ medici p̃nci pem Auicennã.vna cũ Meſue ceteris poſt habitis ſequuntur.

¶ Poſtremo videndũ eſt ad quã partẽ reducẽda ſit ipa ordei aq̃.de hoc quoq; ĩter viros doctos diſcordia repert. Auicẽna .n.quarta p̃mi inq̃t ad q̃rtam reducatur partẽ. Meſue vero ad medietatẽ vel duaruꝫ partiũ ꝯſumptionem. Et ipſe Iſaach ad vnam partem. ¶ Hec difficultas ſolui põt ſolutione quinti du bij. Hec dẽ ordeacea breuiter dicta ſunt.

¶ Nunc vero te deduco ad actũ practicũ quo moderni medici vtunt. ℞.ordei p̃ſcripti ⁊ p̃parati. vt in ſuperiorib⁹ diximus ſm ĩtentionẽ quã habueris partẽ vnã. aque ṽo partes viginti. ṽbi gr̃a.xx.ʒ.aq̃.⁊ vnã ordei.⁊ ſic de quolibet põdere alio. ſtet tamẽ ꝑus ordeũ in aq̃ per q̃tuor horas infuſum poſtea ponas in olla noua ⁊ mũda.⁊ facias cũ igne claro.⁊ ſuaui ipam feruere p̃maꝫ abijciẽdo ſpumã.⁊ ſm ꝙ tua erit ĩtentio ĩ potãdo ordeaceã illã tantũ bullire facias.vt in p̃oribus dictũ.poſtea remoue ab igne ⁊ colla.⁊ in vaſe bñ loto repone.atq; ipſa poſtmodũ vtaris.

¶ Seq̃tur modus faciendi ptiſanam ordei.

Accipe farine ordei coclearia duo:⁊ ponant in ſcutellis duabus aq̃ fontis clare. ⁊ oĩa ſil ponant ad ignẽ. ⁊ di mittat bullire lẽto igne.ſp tamẽ cum cocleari miſcẽdo illã donec ſpiſſeſcat ⁊ amittat odorẽ farine.tunc enim eſt cocta.⁊ de ea datur ĩfirmis ſcđm exigentiam in morbis acutis.

¶ Alius modus eſt vt accipiat ordeũ bonũ.ſ.non antiquum:⁊ excoriet vſq; ad corticẽ ĩteriorem cũ panno lineo ⁊ aſpero. dei de tale ponat in aqua.⁊ dimittat bullire vſq; ad crepaturã ſa tis ĩtenſam.ita.ſ.ꝙ illa aq̃ in qua.eſt aliq̃liter ſpiſſeſcat. deide ac cipiatur illa aq̃ cũ illo ordeo ſic crepato. ⁊ ponat ſup̃ tamiſium ſup̃ qđ dimittat colare paulatim. poſtea de illa colatura accipia tur ⁊ dẽt infirmo.⁊ talis appellat ptiſana colata. Si ãt tale or deũ ſic poſitũ ſup̃ tamiſium manibus ꝯculcet ⁊ exp̃mat.donec deſcẽdat groſſum per tamiſiũ tunc talis colatura ſic deſcendens appellat ptiſana ordei non colata.ſ.manib⁹ exp̃ſſa:⁊ talis ẽt dat ĩfirmis acutis egritudinib⁹: vt pleureſi cauſonizãtibus ⁊ hmõi. ⁊ iſta ſcđa ẽ nutribilior p̃ma.q; ẽ groſſior ⁊ groſſioris ſubẽ q̃ꝫ ſit p̃ma. Sed p̃mus modus faciẽdi ptiſanã eſt magis in vſu.

¶ Explicit vtilis expoſitio Chriſtophori Georgij đ honeſtis Florentini ſup antidotario Meſue cũ tractatu de aqua ordei. Et de modo faciendi ptiſanam ſcđm communem modum practi cantium diligentiſſime emendata.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf
urn:nbn:de:hbz:061:2-193437-p0157-2
DFG